

1941-й рік в історії українського народу

Львів, 14 січня.

1941-ий рік поза нами. Ще один рік в історії українського народу. Треба признати — перадошовий рік і щасливий.

Історичні умови після років 1917—1921 були для нас несприятливі. Довгих 20 років неволі — тут: у Б. Польщі, в антантсько-французькому творі Версаю, так: у царстві червоного Кремля, в ССРСР. Особливо несприятливими виявилися умови для нас від вересня 1939 р., коли по розвалі Б. Польщі і ми попали у большевицький „рай“.

Перша половина 1941-го року, сказати б, була ще дуже прикра. На наших землях діялося те, що діялося довгих 22 роки на землях поза Збручем. Вправді кожний з нас намагався якось виниутися з призначення, але призначення було невідлимне і жорстоке: верства за верствою — нас винищували безмилосердно жидо-большевицький Кремль — то вивозили, то засланям у віддалені місця ССРСР, то сюрмою, то муками і розстрілом катями з НКВД. Ніхто з нас не мав втекти перед своєю долею. Тільки діялося це поступово: вперед з одними, опісля з другими!

Але хто залишився щасливо живим, мався як передше і ті, що нещасно згнули, надією, яка для нас давала весь зміст тодіншого життя. З запертим духом слідило кожний з нас хід воєнних подій в Європі. Кожний з нас числяв дні,

коли — на його думку — прийде до удару Німеччини з ССРСР. До останньої хвилини не можна було знати, коли це станеться. Але що воно станеться, всі в це вірили. Це держало всіх при життю. І це був єдиний рятуюнок для нас усіх, особисто і національно. Довше витримати натиску умов з большевицького режиму не було вже можна. До безлицих меж дійшло памування „євреїв“ над християнськими, європейськими, українськими народами. Була УСРР, але незабролом ще б і слід по українській нації „Українцями“ були на комуністичному кроці „євреї“, „Новоєвреї“ над бути темні і сповити деякі завдання, що їх не сповняють жиди (м. ім. пр. воювати за них!).

Соціалістичний і національний визиск переходив уже всякі межі. Хто міг, утік на захід, хоч 1941 році втекти туди, вже було дуже трудно. НКВД своїми шпигунами проникало усе наше життя-буття, сімейного не виключючи.

Деяка „гаричка“, що видилася була в нас ще 1939 і 1940 року внаслідок об'єднання майже всієї української території, в 1941-ому році остигла зовсім. Ми зрозуміли, що чим більше повне об'єднання всієї нашої території в ССРСР, тим гірше для нас, бо ж це було об'єднання для повного винищення Москвою і жидами всього, що українське.

При життю держало нас не тільки особисте щастя (припадок),

але і загально-народна віра, що махливому нещастю прийде кінець.

Большевицькі агітали людей час до часу на пропагандні доповіді пейсатих спеців з Москви. Ми слухали цих доповідей і дошукувалися в них і найдрібніших ноток проти Німеччини. А цих ноток вперед в цих доповідях не було зовсім. Аж у березні 1941 р. після таких доповідей ісценізовані запитання були звернені на комуністичну агітацію „в буржуазному світі“, а в Німеччині зокрема. (Тельман). У квітні і в травні 1941 р. настав мараз у большевицькій пропаганді поважний, протинімецький зворот. Ми знали, що це значить. Ми знали, що кожне слово доповідача — це вирішення ВКП(б). Ми раділи в душах. Ми відчували, що настає хвилина розвалу большевицької Москви.

Справді — у червні 1941 р. ця хвилина настала! Це була найщасливіша хвилинка минулого року. Ціла Україна позбулася щасливо завдяки героїчній перемозі Німецьких Збройних Сил під проводом Фірера Адольфа Гітлера большевицької „влади“ і зажила новим життям у нових умовах.

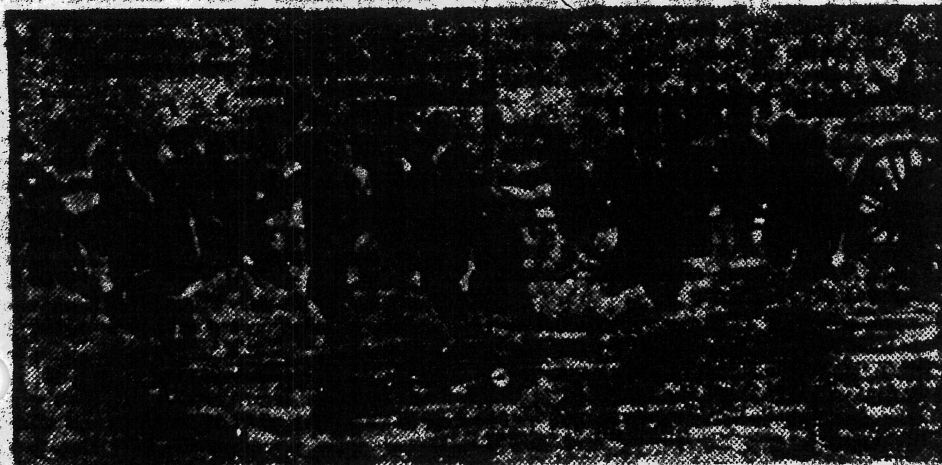
Від цієї хвилини ми вже певні, що ніхто не винищує українського народу, як винищували його систематично жидо-большевицькі. Від цієї хвилини наш народ глибоко зміг відітхнути і приготувитися до важної ролі в Новій Європі.

Якщо хто думав поставитися за легкодушно і за ворожо до дійсності, забув, що дійсність завжди тверда, що її слід формити власним „я“, з чималими зусиллями вкінці — що не тільки 1941 рік але і 1942 рік війни, ще і світової війни.

1941 рік — рік великих перемог держав осі і рік провалу большевизму на наших землях.

Віriamo, що й остаточно, кінце на перемога держав Антиконтинентівського Пакту буде ще більшою також нашою, українською перемогою, буде ще більшим закріпленням також нашого власного щастя, нашого власного розвитку і життя. З цією вірою починаємо черговий, 1942-ий рік. (—)

Висадка японців на сушу

Японські подвиги викликають подив на всьому світі. На світлинах: Японці перетягують гармати і воєнний матеріал з корабля на сушу. (Фот. Шерль—Арх.)